

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

forsyningsloven nedsatte Elektricitetsudvalg af 1940 virkede. Jeg finder derfor Anledning til at udtale, at jeg principielt er enig i, at der inden for det 14 Mand store Elektricitetsraad burde være et mindre Forretningsudvalg paa f. Eks. 5 Medlemmer, som havde Bemyndigelse til at tage sig af de løbende Sager, medens det samlede Elektricitetsraads Virksomhed nærmest skulde være af raadgivende Karakter. For at sikre den rette Sammensætning af et saa vigtigt Udvalg finder jeg det nødvendigt, at det bliver Ministeren for offentlige Arbejder, der udpeger dets Medlemmer, paa samme Maade som det var Tilfældet med Elektricitetsudvalget af 1940. En saadan Ordning forudsætter imidlertid en Ændring i Stærkstrømsloven og kan saaledes ikke gennemføres administrativt. Det vilde næppe være rigtigt, naar Stærkstrømslovens Revision i det hele udskydes, at foretage en Lovændring paa dette ene Punkt, saa meget mindre som Elektricitetsværkerne kan faa den Bistand, de ønsker, ved Henvendelse til Elektricitetsraadets Kontor, hvor de to vigtigste Medlemmer af det omtalte Elektricitetsudvalg af 1940 virker og fremdeles er villige til at bistaa Værkerne i det Omfang, det ønskes. Allerede da man for godt et halvt Aar siden ophævede Elektricitetsudvalget af 1940, var man klar over, at der kunde komme til at foreligge Tilfælde, hvor Værkerne kunde ønske Hjælp fra Myndighederne af tilsvarende Art som den, Elektricitetsudvalget af 1940 hidtil havde ydet, men man mente dengang, at Elektricitetsraadets Kontor maatte kunne yde Elektricitetsværkerne denne Hjælp. Selv om jeg som sagt principielt vilde foretrække en Nyordning, mener jeg dog, alt taget i Betragtning, at man kan arbejde med den nuværende Administrations Opbygning, indtil Stærkstrømsloven maatte blive revideret, og jeg har den Tro, at dette Arbejde kan foregaa paa tilfredsstillende Maade.

C. E. Christiansen: Jeg takker den højtærede Minister for Udtalelsen om, at han er enig med mig i, at det vilde være heldigt, om der var et snævrere Udvalg, som kunde arbejde hurtigt. Jeg havde den Opfattelse, at da man fik Elektricitetsudvalget af 1940, blev dette nedsat ved en administrativ Bestemmelse. Jeg beklager, at det ikke kan lade sig gøre at nedsætte et saadant Udvalg, men jeg haaber i hvert Fald, at den højtærede Minister vil yde sin Medvirken til, at man faar en Ordning, som kan virke hurtigt og effektivt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 55 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 142 af 30. Marts 1946 om Statsgaranti ved Betalingsaftaler med Udlandet og om Udstedelse af Statsforskrivninger i Forbindelse med saadanne Aftaler.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 77).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Formanden: Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har Ordet paa Finansministerens Vegne.

Ministeren for offentlige Arbejder (Elgaard): Jeg har den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 142 af 30. Marts 1946 om Statsgaranti ved Betalingsaftaler med Udlandet og om Udstedelse af Statsforskrivninger i Forbindelse med saadanne Aftaler.

Medens den nævnte Lovs Bestemmelser med Hensyn til Udstedelse af Statsforskrivninger ikke er tidsbegrænsede, er Lovens Bestemmelser om Statsgaranti ved Betalingsaftaler kun gyldige til Udgangen af 1946. Det, der tilsigtes med nærværende Lovforslag, er saaledes alene en Forlængelse af den sidstnævnte Gyldighedsfrist. Jeg skal i den Anledning tillade mig at fremkomme med nogle faa Bemærkninger.

Under Krigen kom man ind paa den Praksis at afgive Statsgaranti over for Danmarks Nationalbank for Overtræk paa Clearingkonti. Denne Praksis var tænkt som en midlertidig Foranstaltning, dikteret af de særlige Forhold, der raadede under Krigen, navnlig i Forholdet til Tyskland. Imidlertid er Vareomsætningen mellem Danmark og Udlandet heller ikke efter Krigen blevet fri, og Kontingenterne for Import og Eksport fastsættes af Regeringskommissioner, saa at Nationalbanken ikke har større Indflydelse paa Beslutningerne. Naar Sagen ligger saaledes, maa Nationalbanken have et berettiget Krav paa Statsgaranti for Dækning af de udækkede Tilgodehavender, der herigennem kan opstaa. Da de Forhold,